

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

คัมภีร์ในคือหัวใจ

ก่อนจ้งหัน

ขอบเขตของโยมที่จะไปมาในวัดนี้ เขตศาลานี้ออกไปข้างนอก ข้างในป่าไม้ให้เข้าไป อันนี้สั่งเด็ดขาดเป็นประจำแล้ว ทำเลข้างในเป็นที่ภาวนาของพระ ไม้ให้ใครเข้าไปยุ่ง นอก ๆ บริเวณนี้ออก ให้เป็นสัดเป็นส่วน ไม้จ้งเลอะเทอะไปหมด ในป่าเป็นทำเลภาวนาของพระไม้ให้ใครเข้าไปยุ่ง จากนั้นไปก็ประชาชนญาติโยมเป็นสาธารณะ เข้ามานี้ออกได้ไม้ให้จ้งจ้ง เราสงวนพระที่สุดแหละเรื่องการภาวนาไม้ให้ลดหย่อน วัดนี้ตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ถึงจะมีการมีงานอะไรงานภาวนาต้องเป็นหลักเสมอ จ้งจ้ง ๆ พระเดี่ยวนั้นมันเป็นพระส้วมพระถ่านไปหมดแล้วแหละ ทั้งเขท้งเราไม่ทราบจะตำหนิใคร จะกราบใครมองดูเห็นแต่หัวโล้น ๆ ส้วมถ่านเต็มตัว ๆ ความเลวร้ายนะ ไม่น่าดูเลยนะ

เพราะฉะนั้นถึงมีขอบเขตจำกัดเอาไว้ ไม้จ้งไม้ได้เลอะไปหมด ข้างในนี้ห้ามไม้ให้ใครเข้าไปแต่ไหนแต่ไรมา นอกจากญาติโยมที่รับใช้พระเป็นรายคนสองคนเข้าออกอยู่เท่านั้น นอกนั้นไม้ให้ใครเข้าไป มันจ้งจ้ง ๆ โห้ เลอะเทอะมากนะ เอาธรรมจับดูจนจะดูไม่ได้เวลานี้ เรายังเหยงยังเป็นบ้ากันอยู่หรือ เมื่อไรจะรู้ตัวว่าเป็นคนเสียที่เดี่ยวนั้นมันยังแต่ไม่มีทางนะ เต็มอยู่ในศาลานี้ลูกศิษย์หลงตาบวนี้ เป็นแต่เพียงว่ายังไม่มีความ พอดิตทางเข้าบับเป็นหมาหมดเลย เข้าใจไหม มันเลอะเทอะขนาดนั้น ไม้มีขอบเขต ไม้มีการระมัดระวังรักษาตัว

ดีชั่วอยู่ที่ไหนไม่คำนึง อยากทำอะไรทำตามความชอบใจ มันก็เหมือนหมาละซีอย่างนั้น ไม้เหมือนมนุษย์ มนุษย์ต้องมีขอบเขตมีเหตุมีผล พระต้องมีธรรมมีวินัย มีกำหนดกฎเกณฑ์ เคลื่อนไหวไปมาหลักธรรมหลักวินัยติดตัว ๆ นั้นเรียกว่าพระ แต่นี้มีพระที่ไหน มีแต่หัวโล้น ๆ เอาผ้าคลุมเข้าไป อาศัยผ้าเหลืองไปบิณฑบาตชาวบ้านเขามากิน ๆ กินแล้วนอนเหมือนหมู ไม้สนใจกับเรื่องศีลเรื่องธรรม

เข้านั่งวงไหนกัน เราก็เป็นตัวหนึ่งเหมือนกันเรื่องกองกิเลส มันหากอดไม้ได้เวลาที่มีการมีงานเราจะเข้าไปนั่ง นั่งจุดนี้แล้วนั่งจุดนั้น ๆ คุยกันเรื่องอะไรพระเรา มีตั้งแต่เรื่องเลอะ ๆ เทอะ ๆ เรื่องส้วมเรื่องถ่าน เรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่มี อยู่ในวงพระนั้นแหละมันน่าสลดสังเวชนะ เรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่มีในพระจะมีในผู้ใด ถ้างพระไม่มีอรรถมีธรรมมีวินัยแล้วเลอะไปหมด สำหรับวัดนี้ไม้ได้นะ ถ้าได้เจอแสงตาแล้วไล่ออกทันทีไม้ให้อยู่ มันเลอะเทอะมาหมดแล้ว เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

สรุปทองคำน้ำไหลซึมถึงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ทองคำที่หลอมแล้วได้ ๓๓๗ กิโล ๕ บาท เป็น ๒๗ แท่งๆ หนึ่ง ๑๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ยังไม่ได้หลอม ๘ กิโล ๒๑ บาท ๙๐ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมเป็น ๓๔๕ กิโล ๕๔ บาท ๗๙ สตางค์ ถ้ารวมกับ ๓๗ กิโลครึ่งที่มอบแล้วเข้าด้วยกันก็เป็นทองคำ ๓๘๓ กิโล ๒๑ บาท ๙๐ สตางค์ ทองคำส่วนใหญ่ ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลครึ่ง อันนี้เป็นประเภทน้ำไหลซึมให้ติดตามกันไปเรื่อยๆ ไม่ให้ขาดทีเดียว จึงแยกให้เป็นประเภทน้ำไหลซึม ก็มาเรื่อยๆ วันละบาทสองบาทมาเรื่อยๆ มันก็มากขึ้น ตั้ง ๓๐๐ กว่าแล้วนี่ ๓๘๓ กิโล ๒๑ บาท ๙๐ สตางค์

เทศน์ก็รู้สึกกว้างขวางมาก ที่ว่าช่วยชาติ เอ้า จะนำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติ คนจะต้องมองทางด้านวัตถุมาก แต่เรามองทางด้านธรรมะ คราวนี้เป็นคราวที่ธรรมะจะได้ออกกระจายไปกับวัตถุ คือสมบัติเงินทองที่เข้าสู่คลังหลวงมีทองคำเป็นต้น ที่นี้ธรรมะไปที่ไหนก็เทศน์ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๑ มาถึง ๒๕๔๙ แล้ว เป็น ๘ ปีที่ธรรมะออก ออกตลอดเลย

ธรรมะออกนี้ออกด้วยความแน่ใจเสียด้วย ไม่ได้ออกที่เราไปอ่านตามตำรับตำรา แล้วก็มาเทศน์ว่าการ ทั้งๆ ที่เจ้าของก็ไม่แน่ใจ ตำราว่ายังไงก็อ่านไปตามตำรา แต่นี่ย้อนปับเลย เทศน์ตามหลักความจริง พระพุทธเจ้าเทศน์ตามหลักความจริง สอนโลกตามหลักความจริงที่ทรงปฏิบัติ ได้รู้เห็นขึ้นจนได้ตรัสรู้เป็นศาสดาเอกของโลกจากการปฏิบัติ บรรดาสาวกทั้งหลายที่เป็น สรรณ คัจฉามิ ของพวกเรา ล้วนแล้วแต่ออกจากภาคปฏิบัติ ธรรมในหัวใจออกกระจายไม่มีสิ้นสุด ธรรมในตำรับตำราหมดได้ เพราะเจ้าของไม่สามารถที่จะอ่านไปทั่วถึง แต่ธรรมะภายในใจนี้ออกได้ตลอด มีอะไรมาสัมผัสพบออกทันทีๆ

นี่พูดจริงๆ ไม่ได้คุย แต่ก่อนเราก็ไม่เคยคิด ก็เคยเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว เอามาเป็นตัวอย่างก็ได้คนๆ เดียวกัน ไปบ้านหนองแวง แต่ก่อนเขายังไม่ได้ตั้งบ้าน เขามาทำอะไรทำนาอยู่ที่นั่น เขานิมนต์ไปเทศน์หน้าเขาจะชนข้าวขึ้นยุ้งขึ้นฉางเขา เขานิมนต์พระไปทำบุญลานข้าวเขา เราก็ได้ไปเป็นหัวหน้าหมู่เพื่อน ได้พรรษาหนึ่งเราเป็นหัวหน้าไป เวลาไปเทศน์คิดอะไรก็ได้ไม่ได้เลยจะทำไป กสิณขมมนางเล็ดครึ่งแผ่นไม่ลงมันจะตาย จะเอาอะไรมาเทศน์ให้เขาฟังๆ

คือมีหนังสือเทศน์พกติดไปเล่มหนึ่ง ไปที่ไหนก็เทศน์อันนี้ผ่านไปได้ วันนั้นพอเทศน์จบแล้วเขายกขบวนมาหลายบ้าน ว่าพระท่านเทศน์จบแล้วหรือๆ แล้วมีอีตาหนึ่งเดี๋ยวนี้เรายังให้คนตามหาอยู่มันไปไหน เอามาฆ่าเสียวะมันโมโห ใ้มนี่ละมันพูด เทศน์จบแล้วก็จะยากอะไร ให้ท่านฉันทเพลเสียก่อนเทศน์เมื่อไรก็ได้ ก็ได้ชิมมันไม่ได้เทศน์ ผู้

เทศน์มันจะตาย นี่ละคับในหัวอก นี่เป็นอันดับหนึ่งในชีวิตของพระ เราก็อ่ไม่สืม เป็นอย่างนั้นละ ก็ได้พูดให้ฟัง ที่ว่า จิตเต สงกิลิฏฐะ ทุกคคติ ปาฏิทงขุ เวลาเปลลอกว่า เมื่อจิตเศร่าหมองแล้วทุกคคเป็นทีหวังได้ นี่ภษิตหนึ่ง แต่เรเทศน์ภษิตเดียว อีภษิตหนึ่ง จิตเต อสงกิลิฏฐะ สุกคิตี ปาฏิทงขุ ถ่าจิตผ่องใสแล้วสุคคเป็นทีหวังได้ นั้นละทุกคที่สุคคเลย คับหัวอกเราก็อ่ไม่สืม ชีวิตของพระมีครวณั้นทีทุกคมากที่สุด

ทุกวันนี้ผ่านไปนั้น บอกสูย่ำมาผ่านหน้ากุนะ บ้านนี้บ้านหนองแวงมาตั้งใหม่ มันผ่านอยู่ตรงทีกุกเทศน์นี่นะ กุยังเคียดแค้นโมโหโโทโสยังไมหาย สูย่ำมาผ่าน พวกเป็ด พวกไก่ผู้คนเด็กเล็กเด็กน้อยผู้เฒ่าผู้แก่กุกฆ่าได้หมดนะ กุยังไมหายนะความโมโหกุ นั้นเอามาผูกเป็นกลอนตลกไปได้เลย บ้านนี้ละ นั้นละเวลาเทศน์ ทีนี้จากนั้นมาแล้วเป็นยังงิท่านทั้งหลายฟังซิ เทศน์ทั้วประเทศไทย นี่เพราะอะไร เวลาปฏิบัติๆ ธรรมค้อยเกิดๆ เกิดอะไรขึ้นมาเป็นสมบัตติของเราๆ ทั้งหมด

เกิดจากความจำนี่เป็นแต่ความจำไมใช้สมบัตติของตนะนะ เราเรียนไปทีไหนจำได้เท่าไรๆ ไมใช้สมบัตติของเรา หลงสืมไปได้ๆ เกิดจากภษิตปฏิบัติไม่มีหลงมีสืมบรรจุไว้ในหัวใจ เกิดอะไรเป็นสมบัตติของเจ้าของตลอดไปเลย จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้เทศน์นี้ให้พี่น้องทั้งหลายฟังทั้วประเทศไทยได้ยินหรือไมละ ไปทีไหนบ้อออกแล้วทางวิทยุ ออกวิทยุแล้ว เป็นยังงิไปมาจากไหน พระพุทเจ้าท่านหามาจากไหนตรัสรู้ธรรมขึ้นมาสอนโลกสามโลกธาตุ สวาททั้งหลายท่านก็เหมือนกัน ธรรมอันเดียวกัน หัวใจกับธรรมเป็นสิ่งคู่ควรต่อกันแล้วทำไมจะเป็นไปไมได้วะ

นี่ละทีเรเทศน์สอนโลก เราไมได้คิดว่าจะเอาอะไรมาเทศน์ๆ ไมได้คิด อะไรสัมผัสผัสมันจะออกรับกันทันทีๆ เลย นอกจากกำลังวังชาธาตุขันธ์นี้ซึ่งเป็นเครื่องมือของการเทศน์มันได้แคไหนมันก็ไปแค่นั้น อย่างทุกวันนี้เทศน์ดูไม่ถึงชั่วโมงนะ แต่ก่อนทีกำลังนำพี่น้องอยู่เทศน์ได้ชั่วโมง ทีสูงสุดไปเทศน์ทีอำเภอสุงเนิน ได้ชั่วโมง ๒๙ นาที จบ เทศน์ในสนามหลวงก็เพียงชั่วโมง ๒๓ นาที นั้นก็ได้ชั่วโมงกว่า จบ เดียวนี้ไมได้นะ เพียงถึงชั้น ๔๐ นาทีตะเกียกตะกายแล้ว นี่ละกำลังคือธาตุขันธ์เครื่องมือมันไมอำนวยเรือยมาจนกระทั่งทุกวันนี้

เทศน์ของเราเลยกระจายไปทั้วประเทศไทย แล้วด้วยความตายใจด้วยแนใจด้วยนะว่าเทศน์นี้ไมผิต เพราะถอดออกมาจากหัวใจจากการปฏิบัติจริงๆ ด้วย เราจึงกล้าพูดละซิ เวลามันคับมันแค้นมันจะตาย ฉันขมนนางเล็ดครั่งแผ่นก็กลืนไม่ลงก็พูดให้ฟัง จนจะฆ่าคนแถวบ้านหนองแวงจน ทุกวันนี้ความเคียดแค้นยังไมหายก็ได้เล่าให้ฟัง หมูหมา เป็ด ไก่ผ่านไปไมได้ สูย่ำผ่านนะกุยังโกรธยังแค้นยังไมหายนะ นั้นก็ได้เล่าให้ฟัง ทีนี้เวลามันออกเทศน์ดั่งทีท่านทั้งหลายฟังนี่ละ ไมได้ค้อย ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน

แล้วมันเป็นไปหมดเลย จำไปหมดเลย สมควรที่จะเทศน์หนักเบาอย่างน้อยเพียงไรมันก็
ออกรับกัน ๆ ถ้าสมควรที่จะฟังเลยไม่ต้องบอก ธรรมะอันใดที่เข้ามาสัมผัสกันซึ่งควรจะ
ฟังเลยไปเลยออกเลยทันที ๆ ส่วนมากเป็นธรรมะชั้นสูง แกงหม้อเล็กแกงหม้อจืด อันนี้
ออกอย่างรวดเร็วและรุนแรงด้วยเหตุด้วย นั้น ออกจากหัวใจนี่ละ นี่ละการปฏิบัติ
ธรรม

พุทธศาสนาคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพานสมบูรณ์แบบ ขอให้นำไปปฏิบัติเถอะ
สด ๆ ร้อน ๆ อย่าให้กิเลสมันมาเหยียบย่ำทำลายศาสนาแหงไปหมด ศาสนาหมด
มรรคหมดผล ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป สวรรค์นิพพานไม่มี นั้นเห็นไหมกิเลส
มันเหยียบ พระพุทธเจ้าจอมปราชญ์แท้ ๆ สอนโลก เป็นผู้สิ้นกิเลสด้วยสอนโลก สอน
ตามหลักความจริงที่มีอยู่ยังงั้นสอนตามนั้น กิเลสตัวสกปรกมอมแมมตัวสัวมตัวถ่านมัน
ไปเที่ยวลอบหมดว่าบาปไม่มีบุญไม่มี นรกไม่มีสวรรค์ไม่มี มรรคผลนิพพานไม่มีเห็น
ไหม

แล้วโลกเชื่อไปตามมันก็อมแถมอยู่เดี๋ยวนี้ ใครวิเศษวิโสบ้างวะเชื่อตามกิเลส
ไม่เห็นมีใครวิเศษวิโส พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายเลิศขนาดไหน นั้นละเชื่อธรรมปฏิบัติ
ตามธรรมรู้ธรรมเห็นธรรม ท่านสอนโลกด้วยความเป็นธรรมทุกอย่างไม่ผิดไม่เพี้ยน
เอ้า ใครปฏิบัติธรรมให้รู้อีกซิ ก็แบบเดียวกันอีกละ ที่จะต้องพูดออกมาไม่มีคำว่าสะทก
สะท้าน ก็มันจำอยู่ในหัวใจจะเอาอะไรมาจนตรอกจนมุม มันไม่ได้ไปหาลูกปลาใน
คัมภีร์นั้นคัมภีร์นี้ละ คัมภีร์ในหัวอก พระพุทธเจ้าตรัสรู้คัมภีร์ในคือหัวใจ สาวก
ทั้งหลายตรัสรู้คัมภีร์ในคือหัวใจ นั้นละท่านนำมาสอนโลกจากคัมภีร์ใน

ปฏิบัติไปเมื่อมันเป็นอย่างเดียวกันแล้วก็สด ๆ ร้อน ๆ อย่างเดียวกัน ธรรมอย่าง
เดียวกันกิเลสอย่างเดียวกันพูดได้แบบเดียวกันจะผิดอะไร จึงว่าพุทธศาสนาคือตลาด
แห่งมรรคผลนิพพานสด ๆ ร้อน ๆ บาปมีบุญมีสด ๆ ร้อน ๆ ตลอด ใครกล้า เอ้า ตาย
จม ใครกล้าไปเหยียบธรรมพระพุทธเจ้าที่สอนไว้อย่างแน่นอน เรียกว่าสาวกชาตธรรม
ตรัสไว้ชอบแล้ว จม ไม่มีคำว่าเจริญ ใครกล้าไปเหยียบบรรดเหยียบธรรม เอ้า ลอง
ดูซินะ จมทั้งนั้นละ ผู้ใดยอมรับกราบไหว้บูชาธรรมเจริญ ๆ ตลอด ๆ จนหายสงสัย

การปฏิบัติธรรมถึงขั้นเต็มที่แล้วหายสงสัยเหมือนกันหมด เวลามันสงสัยอะไร
สงสัยหมด เพราะกิเลสพาให้สงสัย พาให้มัวหมองมืดตื้อ เดินไปทางไหนมีแต่ขวากแต่
หนาม ตกหลุมตกบ่อไปเรื่อย ๆ กิเลสพาไปพาดตกหลุมตกบ่อ เวลาธรรมได้เกิดขึ้นใน
หัวใจนี้จำ ๆ จำนี้มันรู้ไปหมดเลยจะให้หัวใจ จะไปตกหลุมไหนละก็เมื่อมันเห็นอยู่รู้ยู่
ว่าเป็นหลุมเป็นบ่อจะไปตกหาอะไร นั้นละจอมปราชญ์ท่านรู้ธรรมเห็นธรรมท่านรู้อย่าง
นั้น ท่านจึงสอนโลกได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยละซิ พวกเรามาทุ่งง่ามตัวมเตี้ยม ๆ โอ้อ่าพุ่ฟ่า

ไปตามกิเลส มันเป็นบ้ำกันทั้งหมดละเตี้ยวนี้ เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธแท้ๆ มันกำลังเป็นเมืองบ้ำเท่ากับกิเลส พุดแล้วมันสลดสังเวชนะ

เราไม่ได้พุดดูถูกโลก เราเกิดมากับโลกด้วยกัน เวลากิเลสเหยียบหัวก็เหยียบเหมือนกัน ภาวนาอยู่บนภูเขาน้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาเราลี้มเมื่อไรเคยมาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เอาจนกระทั่งถึงอุทานภายใน พัดกันกับกิเลส ตั้งสติไม่อยู่ๆ ตั้งปีบล้มปีบๆๆ พร้อมกันกับการตั้ง ไม่ใช่ตั้งอยู่ ตั้งล้ม เราก็ได้พุดถึงขนาดน้ำตาร่วงบนภูเขา โห มันเอาภูเขานี้เซียวเทรอ เอาจนขนาดที่ว่าน้ำตาร่วง เอาละยังงิมต้องฟังวันหนึ่งให้กูถอยกูไม่ถอย นี่เคียดแค้นให้กิเลสซึ่งเป็นภัยต่อตัวเองเป็นธรรม ถ้าเคียดแค้นให้ผู้อื่นผู้ใดหรือสัตว์ตัวใดเป็นกิเลสทั้งนั้น เมื่อเคียดแค้นให้กิเลสซึ่งเป็นภัยต่อตนเองเป็นธรรม

นี่ก็ได้อุบายวิธีการมาตั้งแต่ น้ำตาร่วงบนภูเขาเราไม่ลี้มนะ เอาละยังงิมต้องฟังวันหนึ่ง ให้กูถอยกูไม่ถอย โรงงานใหญ่ก็คือพ่อแม่ครูจารย์มัน ลงไปหาท่านท่านให้อุบายแนะนำสั่งสอน ไปอีกพุดอีกหงายหมามาอีกสู้กิเลสไม่ได้ หลายครั้งหลายหนก็ชดกิเลสก็ลี้มหงายให้เห็น เหม มันก็มีท้องเหมือนกันหรือนึกว่ามีท้องแต่กูลี้มหงายให้มึงดูนี่มึงก็มีท้องเหมือนกันหรือ ที่นี้ก็เลยมีกำลังใจพัดกันเลย กิเลสหงายท้องๆ พาดกิเลสขาดสะบั้นไปจากหัวใจจ้ำขึ้นมาแล้วเป็นยังงิ นี่ละสอนธรรมทุกวันนี้สอนด้วยจ้ำในหัวใจนะ ไม่ได้เอาอะไรมาโม่มาอวดท่านทั้งหลาย สอนด้วยความเมตตาณะ

จะเอาอะไรมาอวด อะไรจะเลิศยิ่งกว่าธรรม ความอวดเหล่านั้นมันเป็นของเลวทั้งนั้นนี่นะ ธรรมเลิศขนาดไหน นี่ละปฏิบัติไปเมื่อถึงขั้นหายสงสัยหายจริงๆ จากการศึกษาปฏิบัติ พระพุทธเจ้ามีที่พระองค์ๆ เป็นยังงิธรรมเป็นยังงิ พระพุทธเจ้าเป็นยังงิ มันจ้ำขึ้นแล้วมันอยู่ท่ามกลางพระพุทธเจ้า อยู่ท่ามกลางธรรมทั้งหลายในหัวใจเราเองเหมือนอย่างเราอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร มองไปที่ไหนก็มีมหาสมุทร เราอยู่ท่ามกลางมหาสมุทรแล้วสงสัยมหาสมุทรที่ไหน นี่ใจเวลามันจ้ำขึ้นแล้วอยู่ในท่ามกลางแห่งธรรม ธรรมชาติที่เลิศเลอ มองไปที่ไหนมันก็มีธรรมชาติที่เลิศเลอสงสัยอะไร ธรรมพระพุทธเจ้าสดๆ ร้อนๆ สูญไปไหนหายไปไหน มีแต่กิเลสมันหลอก อย่าพากันให้กิเลสหลอกมันจะจมกันหมดเตี้ยวนี้ละ พากันจ้ำเอา โอ้ เหนื่อย พุดไปพุดมาก็เหนื่อยพอเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz